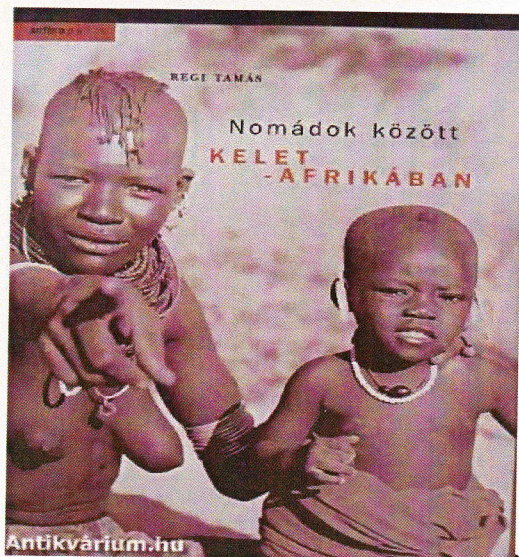

„Na milyen volt Afrika?”

Kérdezzük iskolánk volt tanulójától.

Vendégünk: Régi Tamás

Terepmunkáját a Dél-Etiópiában élő murszik között végezte.

„Leginkább az érdekelt, hogy milyen viszonyban vannak a 21. század elején a sivatagban élő nomád népek a sivatag határán létrejött városokkal és a kormányokkal. Tisztában voltam azzal, hogy a választ csak úgy kaphatom meg, ha minél több helyre eljutok. Sivatagok mélyére, isten háta mögötti

porfészkekbe, ahol nem ritkák a fegyveres nomád rablóportyák és a nőrablások sem.”

Az angliai Leeds Metropolitan Egyetemen doktorált 2011-ben, turizmus antropológiából. Fő érdeklődési területe az antropológiai elméletek, az emberi mobilitás (turizmus, nomadizmus, migráció) megértésében.. Az utóbbi években oktatotta Leeds Metropolitan Egyetemen és a Sheffieldi Egyetemen és többször volt meghívott előadó különböző európai egyetemeken (Oxford University, Aberystwyth University, New University of Lisbon). Jelenleg, a Kodolányi János Főiskola Turizmus Tanszékének főállású docense, a Sheffieldi Egyetem mellékállású előadója és a Leeds Metropolitan University társkutatója.

Aki Afrikában, annak is eldugottabb részein jár, mindig vissza akar térni.

Miért?

- Az ember kizökken az időből, szembesül azzal, hogy a természet része. Érdekes, hogy Kelet-Afrikában „kapkodó” jelzővel illetik a fehér embereket, s azt mondják rájuk: mindegyiküknek van órája, de egyiknek sincs ideje. Az afrikaiak összhangban vannak a körülöttük lévő világgal, tisztelik egymást, az élővilágot.